

ALTJÓÐA FÓTBÓLTSSØGA

EINASTANDANDI

FÓTBÓLTUR Eyðvør og Bárá Klakstein standa á gáttini til at skriva altjóða fótbóltssøgu. Tá Føroyar komandi mikudag spæla venjingardyst móti Luksemburg kann hetta verða fyrsta ferðin, at tvey ættarlið spæla fótbóltslandsdyst saman

Jákup Mørk

Tað eru nógv dømi um, at tvey og onkra tíð fleiri ættarlið gera um seg í ítróttaheiminum. Innan altjóða fótbóltin kunnu nevast Maldini, Laudrup, Guðjohnsen og Wright. Her heima kunnu vit eitt nú nevna Løkin og Færø, men eingin teirra hevur tó megnað tað, sum nú kann gerast veruleiki hjá 17 ára gomlu Eyðvør og 39 ára gomlu Bárá Klakstein.

Tær báðar eru partur av landsliðshópinum, sum Jón Pauli Olsen og Rúni Nolsøe

var ótrúliga stuttligt, tá hetta gjørdist veruleiki, sigur Bárá.

– Men at vit eisini kunnu fáa møguleikan á landsliðnum er heilt fantastiskt. Fyri meg hevur tað altíð verið fantastiskt at spæla fyri Føroyar. Eg fái næstan tár í eyguni bara av at tosa um tað. Tað er jú ikki bara meg sjálva ella »bara« KÍ, sum eg umboði, tá eg fari á vøllin. Tú ber hvíta búnan hjá Føroyum, og hjá tær, og tú umboðar alla tjóðina, og tað er ein fantastiskt kensla, tá tjóðsangurin verður spældur. Tað er næstan ein dreymur,

hópurin skuldi úttakast, men har havi eg kanska trúð meira upp á hana, enn hon gjørdi sjálv, sigur Eyðvør

Og eins og mamman staðfestir hon, at hetta er ein einastandi møguleiki, sum tær báðar nú hava fingið.

– Hetta er heilt fantastiskt. Eg helt tað vera heilt serligt, tá vit fingi møguleikan at spæla saman við KÍ, men kunnu vit gera tað sama fyri Føroyar, so er tað nakað heilt einastandandi.

Gjøgnum barna- og ungdomsárin er Eyðvør von við, at mamman er bæði uttan- og innanfyri hvítu strikur-

» Fyri nøkrum árum síðani vónaði eg, at vit kundu røkka at spæla saman við KÍ, og tað var ótrúliga stuttligt, tá hetta gjørdist veruleiki, men at vit eisini kunnu fáa møguleikan á landsliðnum er heilt fantastiskt

hava tikið út til venjingardyst móti Luksemburg, og mikudagin verður altjóða fótbóltsøga skrivað, um tær báðar koma á vøllin í senn.

Ein dreymur

Fótbólturin hevur altíð rúgvað nógv heima hjá Klaksteinhúskinum. Bárá spældi fyrsta landsdystin longu í 1993, og árin heima í Føroyum hevur hon vunnið hópatala meistaraheiti saman við sterku liðfeløgnum í KÍ. Í fleiri umfórum hevur hon eisini verið venjari hjá gentuliðum, har Eyðvør hevur spælt við, og seinastu trý árin hava báðar verið partur av gylta KÍ-liðnum, sum í sínum lagi roynir at seta heimsmet fyri flestu meistaraheiti á rað.

Men nú landsliðið stendur fyri framman, er hetta ein møguleiki, sum tær als ikki høvdu givið sær far um.

– Eg hevði slettis ikki trúð, at hetta kundi bera til. Fyri nøkrum árum síðani vónaði eg, at vit kundu røkka at spæla saman við KÍ, og tað

sum eg havi ilt við at fata, nú tað kann standa mær í boði at gera hetta saman við dóttur míni.

– Og so helt eg annars, at landsliðið var søga fyri viðkomandi. Í vár var tó onkur frávera, sum gjørdi, at eg slapp aftur í hitan, men sjálv helt eg, at hetta bara var sum vikarur. Tá eg slapp við til venjingarnar nú í heyst, vildi eg tó sjálvandi gera mítt besta, men tað er ikki fyrr enn nú, at veruliga eri farin at hugsa um hendan einastandandi møguleikan, sigur Bárá.

Mamman ov lítillátin

Meðan Bárá at kalla slettis ikki hevur trúð uppá, at hetta kundi bera til, so tykist Eyðvør hava hugsað tankan eitt lítið sindur longur.

– Tá vit báðar vóru bidnar um at koma við til fyrstu venjingarnar, so var hetta nakað, sum eg gav ans. Mamma segði tó alla tíðina, at hon roknaði ikki við, at hon slapp upp í part, tá endaligi

nar, tá spælt verður. Og hon viðgongur, at tað hevur ikki heilt einki at siga, tá spælt verður.

– Tú kanst sjálvandi ikki parkera veruleikan, at vit eru mamma og dóttir, tá spælt verður. Vit eru liðfelagar á vøllinum, og vit stríðast saman við hinum. Men tað kann væl vera, at hon gevur mær nøkur eyka góð ráð, tá vit spæla, heldur Eyðvør.

Venjararnir eiga avgerðina

Gongur tað, sum tær báðar vilja og ynskja, so verður alheims fótbóltssøga skrivað í Luksemburg mikukvøldið. Men báðar ásanna tær eisini, at tað ikki eru tær, sum standa við avgerðini.

Báðar tvær staðfest, at tað fult og heilt eru venjararnir, sum gera av, hvørjar tær á vøllinum verða. Men sum Bárá flennandi sigur, so kundi tað kanska verið upp á pláss, um hon nú nýtti høvið at tosa eyka pent við venjararnar.

